

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 12-12-2019
Enhed: JURA
Sagsbeh.: DEPPADL
Sagsnr.: 1910804
Dok. nr.: 1052322

Medlem af Folketinget Liselott Blixt (DF) har den 5. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. S 417 til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 417:

”Hvad er ministerens holdning til, at vi i Danmark indfører en dispensation for frosne æg, så man kan beholde dem længere end 5 år?”

Svar:

Jeg kan oplyse, at befrugtede og ubefrugtede menneskelige æg i dag kan opbevares i op til 5 år, hvorefter æggene skal destrueres.

Hvis en enlig kvinde eller den ene part i et ægteskab, et registreret parforhold eller forhold lider af en alvorlig sygdom, kan den ansvarlige læge dog – efter en konkret, lægefaglig vurdering – beslutte at forlænge opbevaringsperioden ud over 5 år og indtil det tidspunkt, hvor kvinden er ældre end 45 år.

Loven giver ikke adgang til at meddele dispensation fra 5-års grænsen i andre tilfælde end i tilfælde af alvorlig sygdom. En udvidelse af opbevaringsperioden vil derfor kræve en lovændring og således i sidste ende være op til Folketinget at beslutte.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at 5 års grænsen ikke er sundhedsfagligt begrundet. Biologisk er risikoen for cellebeskadigelse knyttet til selve nedfrysnings- og optøningsprocedurerne, som er de samme uanset opbevaringstidens længde.

Det er uklart, hvilken form for dispensation der sigtes til i spørgsmålet. Man kan således både forestille sig en generel udvidelse af opbevaringsperiodens længde, og en ordning, hvor der – på baggrund af en konkret vurdering – kan meddeles dispensation i flere enkeltstående situationer end i dag og dermed en konkret begrundet udvidet opbevaringsperiode.

Spørgeren nævner den situation, hvor et par med frosne befrugtede æg i overskud gerne vil have et barn mere, men lige skal over en fødsel og et nyt barn.

Dette leder umiddelbart tankerne hen imod den situation, hvor en kvinde i privat regi får opbevaret æg med henblik på at udsætte graviditeten på grund af kvindens sociale situation – og ikke på grund af sygdom. Dette understøttes i dag ikke af det offentlige sundhedsvæsen.

Spørgsmålet giver derfor efter min opfattelse anledning til etiske overvejelser om det ønskelige i at åbne op for en offentlig dispensionsordning, der ikke er sygdomsbestemt.

Med til billedet hører, at en udvidelse af opbevaringsperioden vil medføre øgede offentlige udgifter. En udvidelse af opbevaringsperioden vil således forventeligt føre til, at der i øget omfang vil blive opbevaret æg i både privat og offentligt regi.

Selve opbevaringen i *privat* regi vil være brugerbetalt og derfor ikke koste det offentlige noget, men der må alligevel forventes væsentlige afledte offentlige udgifter, idet de æg, der opbevares i privat regi, vil kunne anvendes i IVF-behandlinger med assisteret reproduktion, som udføres vederlagsfrit i det offentlige sundhedsvæsen (sygehusbehandling).

En udvidet opbevaringstid for æg, der opbevares i *offentligt* regi, vil ligeledes føre til øgede offentlige udgifter i forbindelse med selve opbevaringen såvel som til et øget antal behandlinger, hvori æggene kan indgå.

Det er nødvendigt at prioritere sundhedsvæsenets ressourcer. Det gælder også i forhold til behandling med assisteret reproduktion. Det er derfor min umiddelbare opfattelse, at en forlængelse af den nuværende 5-års periode for opbevaring af æg fortsat bør være begrundet i et sundhedsfagligt (sygdomsbestemt) behov.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Anne-Sofie Duelund Lassen